17/01/2019

Ένα σχολείο που ρημάζει

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Αυτός ήταν κάποτε ο Ελληνισμός. Σε μια σταλιά τόπο ένα μεγαλοπρεπέστατο σχολείο! Κοιτάζω το *Ζαρίφειο* Εκπαιδευτήριο στην Τρίγλια της Βιθυνίας και παθαίνω ίλιγγο από το δυσθεώρητο ύψος του! Δεν εννοώ το ούτως ή άλλως μεγάλο κτιριακό ύψος του, αλλά το ύψος της παιδείας που αντιπροσώπευε! Το θαυμάσιο αυτό σχολείο (ολοκληρώθηκε το 1910) ήταν ιδέα και έργο του μεγάλου **Χρυσοστόμου Σμύρνης**, του οποίου η Τρίγλια ήταν ο γενέθλιος τόπος. Για το κτίσιμό του, πέρα από τον Γεώργιο Ζαρίφη και πολλοί Τριγλιανοί συνετέλεσαν οικονομικά, όπως ο ίδιος ο Χρυσόστομος Σμύρνης, ο Φ. Καβουνίδης, ο Ι. Σάπαρης και άλλοι, που είχαν μεταναστεύσει στην Αμερική και τον Καναδά. Πολλές απόφοιτοι του παρθεναγωγείου της Τρίγλιας υπηρέτησαν μετά ως διδασκάλισσες στη Μακεδονία και τη Θράκη. Αναφέρεται ότι στη Τρίγλια λίγα χρόνια πριν το διωγμό υπήρχαν 430 περίπου μαθητές.

Το σχολείο σήμερα ρημάζει... Τα έξοδα για την ανακαίνισή του είναι σίγουρα τεράστια! Παρά την πολύχρονη εγκατάλειψη, στέκει ακόμα ορθό. Και με το κουφάρι του με διδάσκει! **Στην Ελλάδα *“φωνάζω ελληνικά κι ούτε που μου αποκρίνεται κανένας”*** (Ελύτης). Εδώ φωνάζουν την ελληνική λαλιά και τα

άψυχα (;) κτίρια... **Τα καλύτερα ελληνικά μου τα έμαθα σε λίγα λεπτά... Στο Ζαρίφειο της Τρίγλιας.** Κι ακόμα συνειδητοποιώ τη μεγάλη αλήθεια του ποιητή: *"ότι δεν τα κρατάνε όλα οι ζωντανοί".* Οι αιώνες και οι νεκροί αποδεικνύονται ισχυρότεροι!

Πηγή: **fanarion.blogspot.com**